

מ"ת 51416/04/18 - מדינת ישראל נגד עדנאן ערמין, ראמי ערמין

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 51416-04-18 מדינת ישראל נ' ערמין(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 120882/2018

בפני	כבוד השופט אביגדור דורות
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד שי עציון
המשיבים	1. עדנאן ערמין (עציר) ע"י ב"כ עו"ד רמזי קטילאת 2. ראמי ערמין (עציר) ע"י ב"כ עו"ד עבדאללה חמדאן

החלטה

1. ביום 28.5.18 קבעתי בהחלטתי כי קיימות נגד המשיבים ראיות לכאורה לביצוע המיוחס להם בכתב האישום (ניסיון לסחר בנשק ללא רשות בדיון). עוד נקבע בהחלטה, כי קיימת במקרה זה חזקת מסוכנות סטטוטורית, וכי מסוכנותם של המשיבים עולה מהמעשים המיוחסים להם, דהיינו, מניסיון למכור נשק חם לסוכן משטרתי. עם זאת, נקבע בהחלטה, כי יוגשו תסקירי מעצר על ידי שירות המבחן.

2. ביום 12.6.18 הוגשו שני תסקירי מעצר ביחס לכל אחד מן המשיבים.

3. בתסקיר הנוגע למשיב 1 צוין, כי הנו רווק בן 19 אשר התגורר טרם מעצרו בבית הוריו בשכונת ענאתה בירושלים. בתסקיר נאמר כי מעיון בגיליון רישומו הפלילי עולה כי משיב זה נעדר הרשעות, אך בימים אלה נפתחו עוד חמישה תיקי מב"ד בעבירות דומות. שירות המבחן התרשם כי משיב זה מנהל קשרים שוליים ומשליך האחריות למצבו על גורמים אלה עמם ניהל קשרים חברתיים. בתסקיר נאמר כי בבוא שירות המבחן לבחון הסיכון להישנות עבירות בנשק שבהן טמון מרכיב של אלימות, קצין המבחן שקל, בין היתר, את ריבוי העבירות המיוחסות למשיב והעריך כי קיים סיכון להישנות עבירות אלימות ברמה בינונית, ובאם תבוצע העבירה, חומרתה תהיה בינונית אף היא.

עמוד 1

המשיב ביקש להשתחרר לחלופת מעצר בבית הוריו. שירות המבחן התרשם כי ההורים הציגו עצמם כאנשים מתפקדים ובעלי ערכים ועמדות חיוביות כלפי החוק, כי הם מבינים את חומרת המיוחס למשיב, וכן כי הם מבינים שנדרש פיקוח צמוד על המשיב במהלך היום ומניעת כניסת חברים לבית המשפחה. שירות המבחן קבע בתסקיר כי ההורים מהווים עבור המשיב גורמים משמעותיים, מבינים את הנדרש מהם בתפקיד הפיקוח ומחויבים לשמירה על התנאים המגבילים, ועל כן הוערך כי הם מתאימים להוות מפקחים עבור המשיב. שירות המבחן המליץ, אפוא, על שחרורו של המשיב למעצר בית בבית הוריו, בפיקוחם ובפיקוח אחיו הבכור (ממנו התרשם שירות המבחן כי הנו אסרטיבי ויכול להוות עבור המשיב גורם בולם ומתאים להוות מפקח לסירוגין). עוד הומלץ על העמדתו של המשיב בצו פיקוח מעצר למשך שישה חודשים.

4. בתסקיר הנוגע למשיב 2 נכתב, כי מדובר בצעיר בן 19 אשר התגורר טרם מעצרו בבית הוריו בשכונת ענאתה במזרח ירושלים. צוין, כי הוא גדל בסביבת מגורים בעייתית בה היה חשוף לגורמי סיכון ולחברה שולית, אולם הוא נעדר עבר פלילי. צוין, כי משיב זה השכיל להבין כי הסביבה בה התגורר הינה סביבה בעייתית, בה היה חשוף לגורמי סיכון וכי הדבר השפיע עליו ועל התנהלותו. שירות המבחן התרשם כי מעצרו וההליכים הפליליים המתנהלים נגדו מהווים אמצעי הרתעה בעיתוי זה של חייו, וכי קיימת רמת סיכון בינונית להתנהגות עבריינית בתחום האלימות.

במסגרת חלופת מעצר הוצע כי המשיב ישתחרר לחלופת מעצר בבית אחיו בענאתה. שירות המבחן הגיע למסקנה כי אין בידי החלופה המוצעת להציב למשיב גבולות ברורים אשר יסייעו לו לחיזוק הגבולות הפנימיים. בנוסף, צוין, כי שהייה בחלופת מעצר ביתית באזור ענאתה מהווה גורם סיכון משמעותי. מסקנת התסקיר היא כי לאור הערכת הסיכון הקיימת, לצד התרשמות כי חלופה אנושית לבדה באזור ענאתה, אין ביכולתה להפחית את הסיכון הקיים, הומלץ על מעצרו עד תום ההליכים.

5. הכלל שנקבע בפסיקה הוא שפרט למקרים חריגים ומיוחדים, אין מקום להסתפק בחלופת מעצר לגבי נאשמים בעבירות נשק (בש"פ 3099/12 מדינת ישראל נ' אבו כליב (19.4.12) פסקה 5). גם במקרים שבהם המליץ שירות המבחן לשחרר נאשמים בעבירות נשק לחלופה, נקבע לא אחת, כי אין בשחרור לחלופה כדי לאיין את מסוכנותו של הנאשם, ואף לא כדי להפחית את המסוכנות לרמה המתקבלת על הדעת המאפשרת הסתפקות בחלופה (בש"פ 454/18 בوتסאז נ' מדינת ישראל (28.1.18) פסקה 18; בש"פ 6145/16 אבו חצירא נ' מדינת ישראל (15.9.16) פסקה 16; בש"פ 9713/17 שקיר נ' מדינת ישראל (27.12.17) פסקה 12).

6. בכל הנוגע למשיב 1, המלצת שירות המבחן מעוררת מספר קשיים. ראשית, שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות עבירות אלימות ברמה בינונית, ובאם תבוצע העבירה חומרתה תהיה בינונית אף היא. כאשר מדובר בסחר בנשק, לא ברורה הערכה בדבר סיכון להישנות עבירות אלימות. הסיכון הוא בעיקר להישנות עבירות של סחר בנשק, לגביהן נקבע כי הן נמנות על העבירות החמורות בקשת העבירות המטילות אימת מסוכנות חמורה כלפי הפרט והציבור, במיוחד על רקע פעילות הטרור לה נתונה החברה הישראלית. הסחר הבלתי חוקי בנשק מניח אפשרות כי כלי נשק יגיעו בתנועת הסחר לידי גורמי טרור או ארגוני פשיעה וישמשו בידי רוכשיהם כלי הרג שיופעל כלפי אזרחים תמימים (בש"פ 817/06 ג'אבר נ' מדינת ישראל (1.3.09) פסקה 17). מסיבה זו, לא ברורה לי ההערכה בתסקיר כי באם תבוצע העבירה, חומרתה תהיה בינונית בלבד.

שנית, כנגד משיב זה הוגש כתב אישום נוסף, חמור יותר, הכולל מספר אישומים, ובמקביל בקשה למעצרו עד לתום ההליכים, התלויה ועומדת בבית משפט זה בפני כב' השופט מ' סובל. במצב דברים זה, יש קושי רב ביותר לקבל את המלצת שירות המבחן בדבר שחרורו של המשיב למעצר בית בבית הוריו.

אשר על כן, הגעתי למסקנה, כי המשיב יישאר במעצר, עד להחלטת כב' השופט מ' סובל בבקשה התלויה ועומדת בפניו.

7. בכל הנוגע למשיב 2, נקבע בתסקיר המעצר, כאמור לעיל, כי שירות המבחן ממליץ על מעצרו עד לתום ההליכים. כידוע, אין ביהמ"ש כבול להמלצת שירות המבחן, אולם נדרשים טעמים כבדי משקל לצורך סטייה מן ההמלצה. כפי שצוין לעיל, עבירות נשק מצדיקות מעצר עד תום ההליכים ורק במקרים חריגים ומיוחדים ניתן להשיג את מטרת המעצר על דרך של חלופה. במקרה הנוכחי, ולאור המלצת שירות המבחן, אין מקום לשחרור המשיב לחלופת מעצר, שאין בה כדי לאיין את מסוכנותו. אשר על כן, אני מורה על מעצרו של משיב זה עד לתום ההליכים בתיק העיקרי.

8. לאור כל האמור, המשיב 1 ייעצר בשלב זה, כאמור לעיל, עד להחלטת כב' השופט מ' סובל בבקשה התלויה ועומדת בפניו, ואילו המשיב 2, ייעצר עד לתום ההליכים נגדו, כאמור לעיל.

המזכירות תשלח ההחלטה לבאי-כוח הצדדים.

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ח, 21 יוני 2018, בהעדר הצדדים.

אביגדור דורות, שופט